तथा च मैत्रेयोऽपि 'धूष इत्येके' इति पपाठ। काश्यपस्तु तालव्योष्मान्तमाह' इति मा. धा. वृत्तौ।

धूसकः-सिका, दुधूसयिषकः-षिका, धूसयिता-त्री, दुधूसयिषिता-त्री, इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि कूटयतिवत् (240) ज्ञेयानि। धूसयन्-न्ती, दुधूसयिष्यन्-न्ती-ती; धूसयिष्यन्, दुधूसयिषिष्यन्-न्ती-ती; इति शतृप्रत्ययेऽत्र विशेषः। धूसितम्[A]।

(913) "धृङ् अवध्वंसने" (I-भ्वादिः-960. अक. अनि. आत्म.)

'अविध्वंसने' इति क्षीरस्वामी।

'म्रियते स्यादवस्थाने धृङोऽवध्वंसने पुनः।
धरते धारणेऽर्थे तु धरते धरतीत्युभे॥' (श्लो. 29) इति देवः।

धारकः-रिका, धारकः-रिका, [1]दिधीर्षकः-षिका-[2]देध्रीयकः-यिका;
धर्ता-त्री, धारयिता-त्री, दिधीर्षिता-त्री, देध्रीयिता-त्री;
— धारयन्-न्ती, धारयिष्यन्-न्ती-ती; —
धरमाणः, धारयमाणः, दिधीर्षमाणः, देध्रीयमाणः;
[3]धरिष्यमाणः, धारयिष्यमाणः, दिधीर्षिष्यमाणः, देध्रीयिष्यमाणः;
सुधृत्-सुधृद्-सुधृतौ-सुधृतः; — —
धृतम्-तः-तवान्, धारितः, दिधीर्षितः, देध्रीयितः-तवान्;
[4]धरः, [5]धरणः, धारः, दिधीर्षुः, देध्रीयः;
धर्तव्यम्, धारयितव्यम्, दिधीर्षितव्यम्, देध्रीयितव्यम्;
धरणीयम्, धारणीयम्, दिधीर्षणीयम्, देध्रीयणीयम्;

---

1. सन्नन्ताण्ण्वुलि 'इको झल्' (1-2-9) इति सनः कित्त्वे, 'अज्झनगमां सनि' (6-4-16) इति दीर्घे, 'ऋत इद्धातोः' (7-1-100) इति इत्त्वे रपरत्वे, 'हलि च' (8-2-77) इति दीर्घे च रूपमेवम्। एवं सन्नन्ते सर्वत्र ज्ञेयम्।
2. यङन्ते, 'रीङ् ऋतः' (7-4-27) इति रीङ्। गुणोऽभ्यासे। एवं सर्वत्र ज्ञेयम्।
3. 'ऋद्धनोः स्ये' (7-2-70) इतीडागमः।
4. पचादित्वादच्प्रत्ययः कर्तरि।
5. 'चलनशब्दार्थादकर्मकाद् युच्' (3-2-148) इति ताच्छीलिको युच्।

A. 'सौधे विटङ्कजुषि पश्यति धूसितोऽयं राजारिकीटबलचूर्णनयातिपूज्यः।'
भा. का 3. 27.